665/03

Den 17. februar 2003 blev i sag nr. 58.848:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxx
xxxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med et anmeldt tyveri af den forsikrede bil.

Selskabet har udbetalt pro rataerstatning med henvisning til, at klageren afgav urigtige oplysninger ved forsikringens tegning.

Af klageskrivelse af 1/7 2002 fremgår det bl.a.:

> "Sagen drejer sig nærmere om, at min klients personbil blev stjålet den 1.12.1998. Der er mellem min klient og forsikringsselskabet enighed om, at bilens værdi kan opgøres til kr. 200.000. Problemet er, at Tryg kun har udbetalt erstatning med ca. 35% af bilens værdi, svarende til kr. 70.876,69. Til støtte for, at erstatningen skal reduceres, har Tryg gjort gældende, at min klient ikke var den reelle ejer og bruger af det stjålne køretøj, idet selskabet har hævdet, at den reelle ejer og bruger var min klients bror R.H.
>
> Forsikringsselskabet Tryg har i sagens anledning indgivet politianmeldelse mod min klient. Dette førte til en straffesag ved Kriminalretten på Frederiksberg, hvorved min

klient og hans bror blev pure frifundet. I relation til erstatningsspørgsmålet har forsikringsselskabet hæftet sig ved en enkelt udtalelse, som min klient er fremkommet med i en politirapport om, at det mest var hans bror, der kørte i bilen, og at det reelt var broderens bil. Ifølge min klients forklaring er dette imidlertid ikke den fulde sandhed, idet min klient oplyser, at det er korrekt, at hans bror R. også har kørt i bilen, men forholdet er det, at min klient selv har kørt lige så meget i bilen, og derfor er forsikringsselskabet efter min klients opfattelse ikke blevet krænket ved, at bilen står i min klients og ikke broderens navn."

I selskabets skrivelse af 13/8 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Af skadeanmeldelsen af 3. februar 1999 fremgik at forsikringstagerens bil forsvandt fra H.M. Vej … den 1. december 1998.

Efterfølgende blev der indgivet politianmeldelse, og politiet sigtede B.H. [klageren] samt dennes bror, R.H., for bedrageri i forbindelse med bilens forsvinden. Retten frifandt senere begge politiets sigtelser.

Af politiets rapport fremgik, at bilen var købt og betalt af forsikringstagerens bror, som altid havde haft bilen i sin varetægt. Endvidere udtalte forsikringstageren og dennes broder i politirapporten, at den eneste grund til, at forsikringstageren stod anført som ejer af bilen ved forsikringens tegning, var at broderen kunne få en billig forsikring og i øvrigt ikke selv kunne få bilen forsikret.

Endvidere fremgik det af slutsedlen fra 1997, at køber af bilen var broderen R.H. Herudover var en regning af 8. september 1998 for udskiftning af bilens motor, udskrevet til D.H.

På basis af disse dokumenter er det vores klare opfattelse, at ejer, bruger og vedligeholder af den hos os forsikrede bil ikke, som oplyst til os og til indregistreringsmyndighederne, ejes af vores forsikringstager B.H., men af dennes bror R.H.

Der er rent faktisk betalt præmie for bilen, svarende til en årspræmie på trin 9, der andrager 10.700 kr. Havde vi haft kendskab til, at broderen var rette ejer af bilen,

havde indplaceringen efter vores tarif været sket på præmietrin 2, svarende til en årspræmie på 29.422 kr.

Vore erstatningsforpligtelse andrager - jf. FAL § 6 - herefter pro rata 72.734,69 kr., som vores andet af totalskaden, der er opgjort brutto til 200.000 kr. Erstatningen har vi udbetalt den 2. juli 2000.

Vores ret til at reducere erstatningens størrelse fremgår som nævnt af FAL § 6, og har støtte i adskillige ankenævnskendelser. Vi henviser til eksempelvis ankenævnskendelse nr. 55.046, 51.741, 48.843, 48.835, 48.237, 48.095, 47.004, 46.939, 46.693, 44.104, 43.622 og 38.251. Sidstnævnte blev gjort til genstand for indenretlig behandling ved Retten på Frederiksberg, 2. afdeling, som den 16. oktober 1997 gav os medhold, jf. vedlagte domskopi med underliggende bilag omkring Assurandør-Societetet Responsum nr. 3173.

Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse, idet det fortsat er vores vurdering, at forsikringstagerens bror har været reelle ejer, vedligeholder og bruger af den forsikrede bil."

Af politirapporten fremgår bl.a.:

"*Afhøring af*

Chauffør B.H. … Han havde købt bilen hos H. Auto. Bilen var oprindeligt købt af broderen, R.H.

…

Bilen delte han og broderen.

…

Omkring broderen, oplyste han, at såfremt broderen havde lavet noget kriminelt, ønskede han ikke at det skulle være på hans bekostning. Han oplyste herefter, at bilen fra start af var købt og betalt af broderen, ligesom broderen altid havde haft bilen i sin varetægt. Den eneste grund til, at han stod som ejer af bilen, var at han ville slippe billigere i forsikringspræmie.

Omkring golfen vidste han ikke direkte, hvad der var sket med bilen. Han havde ved flere lejligheder spurgt broderen, hvad han havde gjort med bilen, hvor broderen havde svaret ham, at han havde så mange problemer med bilen, at han blot ønskede at komme af med den.

…

Forespurgt omkring g-stedet for tyveriet, oplyste han, at han ikke vidste hvor bilen var stjålet fra. Broderen havde bedt ham opdigte en adresse, og han havde opgivet H.M. Vej, idet det var der han dagligt skiftede til hyrevogn.

…

Afhøring af

Studerende R.H.

…

Han forklarede at han havde købt golfen for ca. 1 år siden. Han kunne ikke få bilen forsikret, idet ingen forsikringsselskaber ville optage ham som kunde. Han aftalte herefter med sin bror, B.H., at bilen skulle indberettet til forsikringsselskabet som værende hans."

Nævnet udtaler:

Ud fra oplysningerne i politirapporten finder nævnet at kunne lægge til grund, at klagerens bror var den reelle ejer af bilen, og at bilen stod i klagerens navn "af hensyn til forsikringspræmien". Klageren har således på tegningstidspunktet været vidende om, at ejerforholdet havde betydning ved selskabets risikobedømmelse. Nævnet finder derfor, at klageren skulle have oplyst selskabet om dette forhold ved forsikringens tegning, og at hans undladelse heraf kan tilregnes ham i alt fald som groft uagtsomt. Da nævnet finder det antageliggjort, at selskabet ikke ville have antaget forsikringen, såfremt det rette ejerforhold havde været oplyst, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har udbetalt pro rataerstatning jf. Forsikringsaftalelovens § 7.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Henning Jønsson